

GÉCZI JÁNOS

[szabad kis zsandárversek]

20.

*avantgard versben a szavak
másznak ennyire kényes biztonsággal
ahogy ezek a patkányok a villanydróton*

*a szürreál érkezett a barokk városába
csapatostól
lőddörögnek és vinnyognak
talpak vízjele a székesegyház padlóján*

*a patkányok rákaptak a tulipánhagymákra
nem elég nekik az ereszek sok csimasza*

*agresszívnek mint a
hosszú késes haramiaversek
és bűdösek akár a földfaló virágok*

25.

*a benjaminos fikusznek
nagy tapasztalatai vannak
ismer vagy tízezer könyvet
skandalálja az óangol disztichonokat
és megkülönbözteti a sopianae-szagtól
a multifilter illatát*

*talán azt is tudja
hogy nagy lászló multifiltert szívtott
és szabados árpád is azt pöfékel*

*némi fogalma van a létezésről
ezért bölcsnek mondható
ha nevezhető ennek az
akinek tere
nem terjed tovább egy cserépnél*

*újabbán róma képeire hullatja leveleit
Stendhal naplójához ér gallya
ha segít neki a huzat*

*rólam is lehet ismerete
de erről nem ad jelzést
a sötét felé fordul
mindahány pajzskemény levele
ha költők látogatják*

26.

*paloznak-kő lépcsőn fut
iramlik fölfelé
vörös mint a vulkáni laterit*

*mások almádinak mondják
mert ott színesebb a szőlő levele
a gyümölcse meg násznagyfekete*

*csapkodja meztelen talpát
Így fut a drámákban a görög tragika*

*az ablakok kórusa áll mögé
nem beszélnek
a félelem labirintusáról*

*válláról ellebben a mítosz
kezeből kihull
szétloccsan a gránátalma*

a vörösek gyakran találkoznak

*a tócsához szállt galambokat
szétrebbenti
és nem hall szavakat
hervay*

27.

*A sormetszetig hasad Elreped
Tovább Hogy kifordítja a kés
a cukros húsból a magvakat
fénylenek akár a jambusok és
nedvesek a piros hűvösében
Nyár van és tarlószag
fénycsikolt darázs Meglékelt szonett*

28.

*az elhagyott trógép
felcsattan még éjszakánként
ahogy rálép billentyűire
a lakást bejáró kutya
és díjakat osztogat*

29.

*ma hollandkék
tegnap svájci sárga
előtte német okker*

*az omo mögött
halszag
nyugatszín*

*tíz évvel vagyok
magamnál fiatalabb
ti rongyok*

30.

*nem világító tömb
vékony karéj sarlónyi ív
a bokor alján*

*ennyi maradt az éjszakából
épp hogy belefér egy puha macska
betekerve a mocskos kékbe*

*délre tökéletesre fakul
ha nem lesz felhő el is tűnik
ilyenek a júliusi napszakok
már csak ilyen mértékűek a dolgok*

*a sötétben mutatta magát
mekkora mészkódarab
forró testéből sugárzott
mondjuk félmillió év*

*most szétfakult
hát gyorsan belefeküdt
saját múltjába
nem válaszol gyfknak
pajzsos büdösbogárnak*

*azt se tudja
mellette virrasztottam
hogy nézve
az időt tetten érjem*

*mikor felfénylett
és megfürdette tagjait a hold
zsíros fényében
ráejtette tollát a szajkó
majd a vérbűk egy száradt
színvesztett levelét*

a hajnali szél sodorta el

*akkor már késő volt
megtapintani
hiszen a bizonyság
beszennyezett*

31.

egy szőlőfürt érik a falon
balácapusztá átriumán
ezernyolcszáz éve
szépen borostyánosodik

nem tud semmit a peronoszpóráról
nem tud a paticsról
levál tőkéről
nem tud az elhalt istenekről
forog a fajszi fényben
utánozza a sakálok
sivatagi szemét

32.

a málladék
a salétrom térképei
a páfrányos nagy terek alatt
egy egész téglamúzeum

33.

csak szétvirrad
ez az éjszaka
kigurul
hártyás magházából

34.

kiszózott orchidea

35.

átmegy a madárbirsek házán
az óváros térre aztán jobbra
a francsics lépcsőn le
a püspöki nyaralóig

az egyiptomi királynő
a sédnél napozik
a vágóhíd korlátján

befonja a haját
kibontja a szél
hallgatja a borvidék történetét

épp csak megérinti az eseményt
hagyja hogy átlépjen
a csonkolt kőrifába

közélt eltaszt
enged az ellenőrzésnek

nem tud
nem tudsz

nofretu halat eszik
szopogatja az uszonyokat
és ellenőrzi
hogyan bontja-építi magát
a séd tükörén a város

36.

kikopog az írógépből
a betűkarok alól rám szól

szőrmók ugye jól látsz

37.

csöndben kitélik az alma
mint a hold árnyékos oldala
pirul és forog a fohász
fehéredik a mész a házfalon
s aki a tételek mélyére ás

38.

a levendula nem tudja
illatból van
és csurom kékből
hiába a találkozás

ki a hibás vagy nem hibás
a levendula nem tudja
kékeket napoztat szirmain

39.

becsomagolt szárnyal
a költészet
(a létezési forma)